

Titel: Idyller og Samtaler.

Citation: "Idyller og Samtaler.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 11*, A.F. Stein, 1772, s. 87. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_011-shoot-w2_011_004_p87_bZONE1493487.pdf (tilgået 18. juni 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 11

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

rende Klæder; Majestæt lyste af hendes Pande, Ædel Stolthed af Øynene, Hver Smiil forkyndte Lyksalighed. Enten er du Freya, Eller Frihed, sagde jeg; Men det Mod, som fremskinner Af dine Øyne, viser, At du er den sidste. Ja, svarede hun, jeg er Frihed, Som saa mange af dine Landsmænd miskiende; De holde deres Medbrødre I en skammelig Trældom, Kiende ey Menneskets Værd, Og sætte samme Priis paa ham, Som paa Last-Dyret. Stokken skal udrette, Hvad de ikke ville ved Fornuften. Jo uslere, mere gusten, Nedslaget, bøyet til Jorden Deres Medborger seer ud, Jo større synes de sig at være. Men Tiden kommer, Den kommer snart, Da Norge med rette Skal kaldes frie. Og ingen Trælle mere findes; Da skal Normanden Blive virkelig stor, Ædle Følelser opkomme I hans Siæl, og Frihed Udvide hans Hierte. Men det Folk, som Skjoldunge ætten behersker, Skal under et nyt Og hæderligt Navn Sukke under Trældoms svare Byrde, Og smaaesiælede Herrer Skulle agte deres Jagthunde Og de ædle Mennesker, Som søde dem, lige meget. Vold, og Tyrannie Ville da beraabe sig Paa Hævd, og den Herre, Der meest plager sine Brødre,